

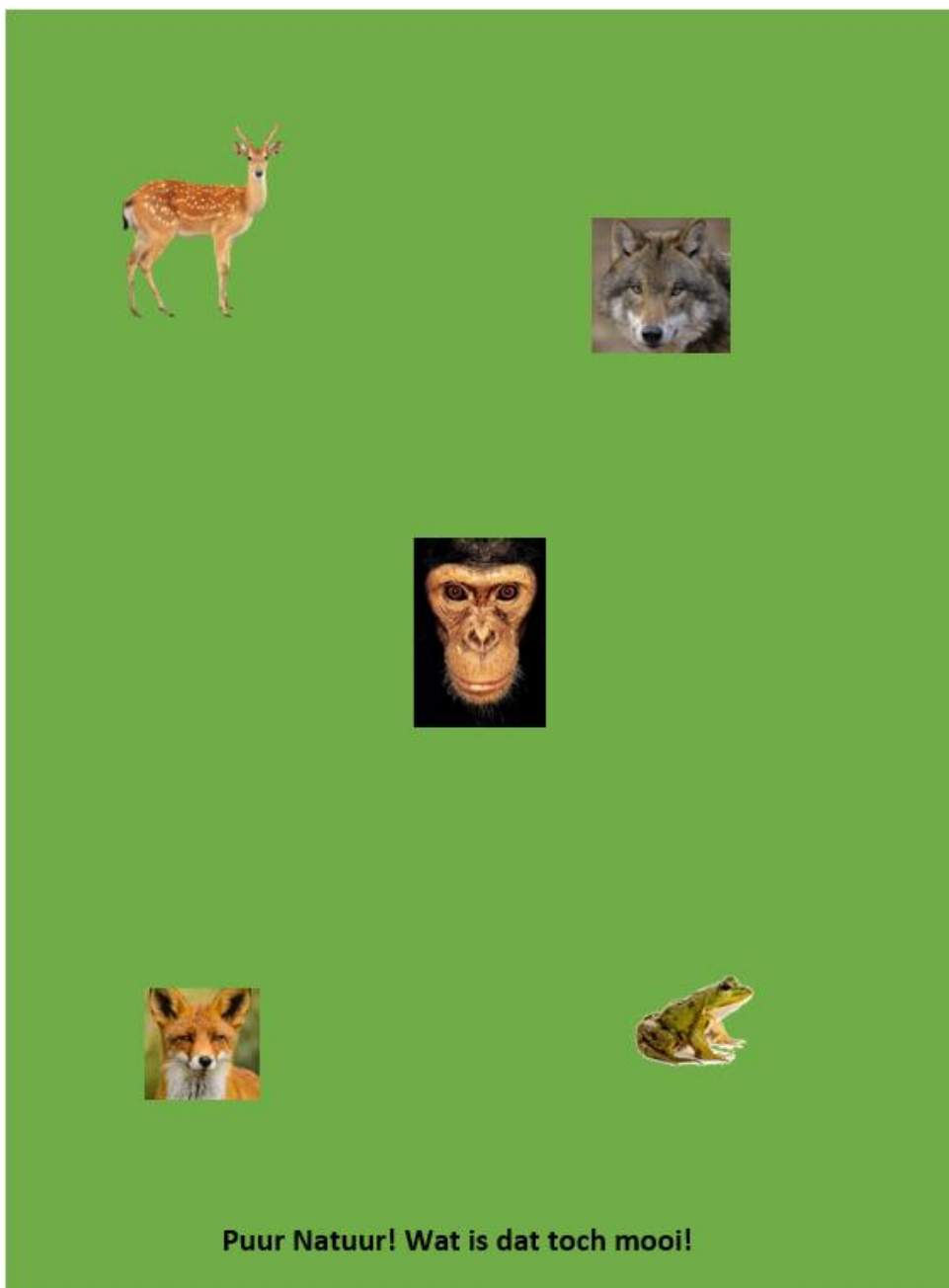
Cyclus 'Wonen'

(2) Wonen en omgeving

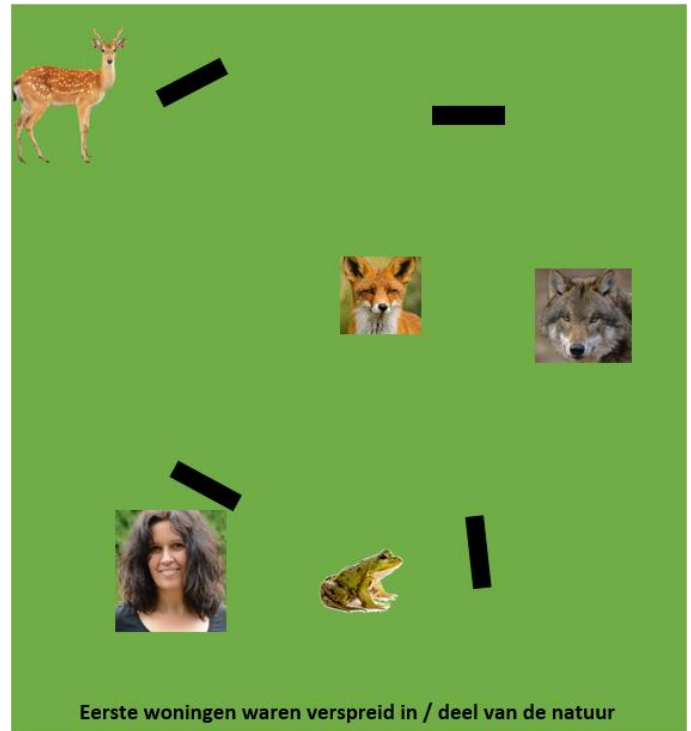
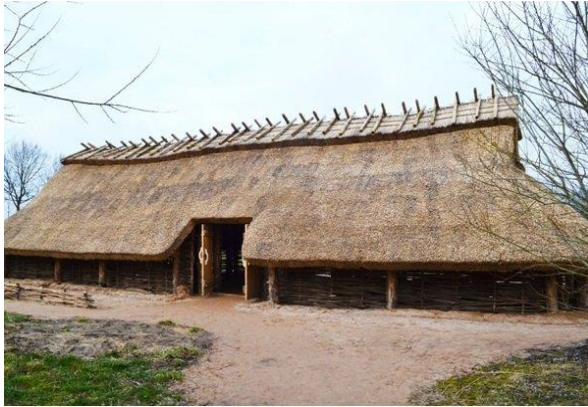
Jullie hebben in de vorige viering vermoedelijk aangehoord hoe de mensen zich stilletjes aan de natuur onttrokken hebben, omdat ze deze op bepaalde vlakken als onaangenaam (denk aan regen, kou, droogte, enz.) en vijandig (denk aan wilde dieren) beschouwden.

Maar we kunnen ons eerst afvragen: wat is "Natuur" eigenlijk? Aristoteles omschreef het als volgt "Natuur is wat zichzelf maakt, zichzelf van binnenuit organiseert". Hij bedoelde daarmee "zonder ingrijpen van de mens". "Puur natuur" zouden wij dat noemen.

En bij aanvang was er inderdaad enkel de pure natuur en was de mens-aap nog een onderdeel daarvan. En ik heb dat hier voorgesteld op een eerste slide. Wat is de natuur toch mooi zeg!

Maar plots is daar “de mens” bij gekomen, als dier met zijn abnormale, afwijkende intelligentie! En in de plaats van als omnivoor rond te dwalen door bossen en over velden, begonnen mensen zich houten schuren te bouwen waarin meerdere gezinnen onderdak vonden.

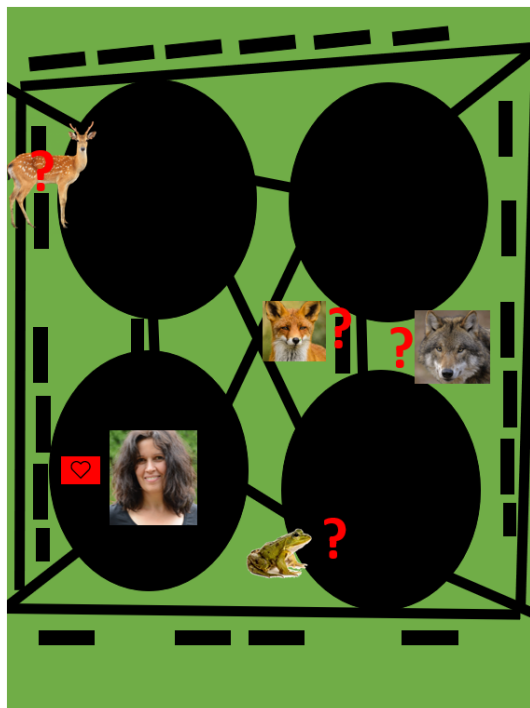
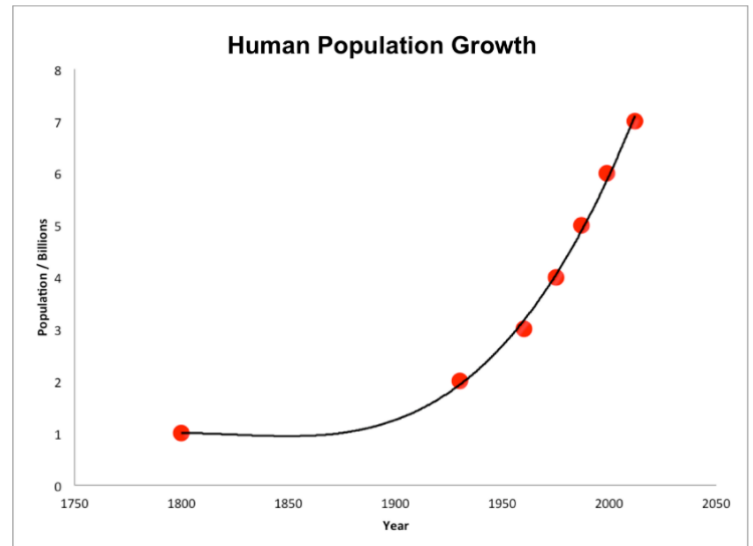

Later ontstonden daar dorpen uit, die bescherming boden aan een hele gemeenschap.

En tussen die dorpen wegels en paden die ze verbonden, om handel te drijven, om oorlog te voeren.

Die dorpen werden af en toe heuse steden en de wegen werden bvb. door de Romeinen al geplaveid.

Maar we gaan verder: door de exponentiële bevolkingsgroei, zijn er heel veel van die steden ontstaan en daarbij komt dat de laatste 100 jaar mensen ook meer en meer individueel zijn gaan wonen, aanvankelijk nog als gezin met kinderen en grootouders. Maar vervolgens zijn die grootouders naar RVT's gestuurd, en in de laatste 50 jaar zijn veel mensen als alleenstaanden nog meer apart gaan wonen. En ieder wil dan nog een stukje natuur rond zijn of haar huis, want tenslotte komen we uit die natuur. Daardoor werd alsmat meer beslag gelegd op de open ruimte. Door het gebruik van ondoordringbare materialen, betonning en door het niet binnenlaten van de natuur in de stad, zijn zo een aantal kankervlekken op de huid van de aarde ontstaan, waar de natuur quasi volledig is verdwenen.

Door het vermijden van belasting en overheidstekorten, zijn er vaak onvoldoende middelen om een stad en haar infrastructuur mooi te houden en geraken bepaalde stadsdelen in verval.

Om die redenen en omdat het goedkoper is om langs een verbindingsweg te gaan wonen dan in de dure stad, is er, zeker in onze contreien, lintbebouwing ontstaan. Daardoor gaan stadskankers uitzaaien en raken hele gebieden verstedelijkt.

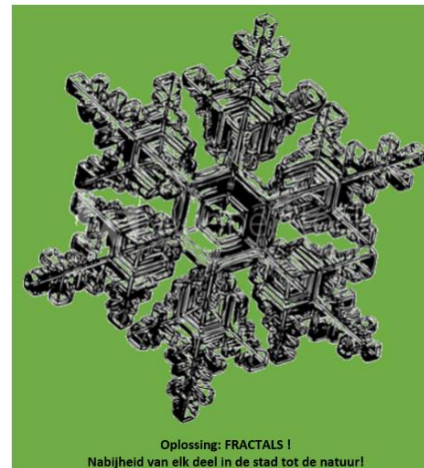
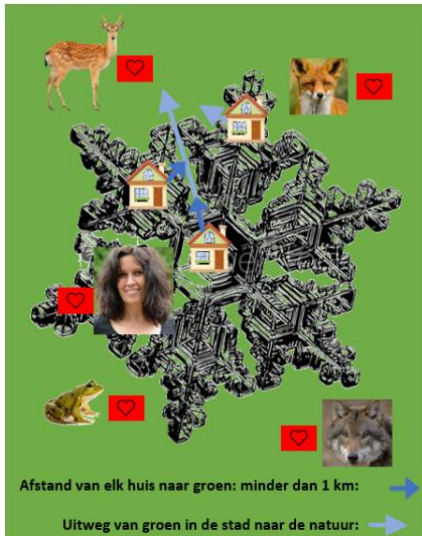
Als mens kunnen we ons wel voorstellen hoezeer onze levenskwaliteit daardoor is gedaald. Maar kunt u zich het leven van een hert, een wolf, een vos of een kikker voorstellen in zo'n verstedelijkte gebieden?

En dan komt daar nog de chemische en thermische vervuiling bij: opwarming, plastics, enz.

Resultaat van al deze vervuiling: In eerste instantie voor de fauna en flora betekent dit het uitsterven en de bedreiging van heel veel soorten, dus een teloorgang van de biodiversiteit. In tweede instantie betekent voor de mens: economische onbeheersbaarheid door het stijgen van de infrastructuurkosten, en van de vervoerskosten. Daarnaast is er sociale ontreddering door fraude, verslaving, onveiligheid, minder solidariteit en minder contacten tussen mensen. En er zijn ook individuele gevolgen, namelijk vereenzaming, afhankelijkheid, ontvreemding van de natuur, onbehagen. En tenslotte is er vaak culturele vervlakking: talen verdwijnen en cultuur gaat verloren.

Maar wat is nu de oplossing?

Welnu: theorie van de “fractals”. Een fractale structuur is er een die enerzijds erg geconcentreerd is en anderzijds een maximale verbinding met de omgeving garandeert en in 1 formule is samen te vatten. En we vinden die structuur terug in de natuur! Vb. een Sneeuwvlok (uitgesneden fractal op slide plakken). Concreet toegepast, betekent dit: voldoende geconcentreerd bouwen, de stad en de natuur weer scheiden, natuur in de stad binnenlaten, natuur weer verbinden (tunnels, wildbruggen).

Maar waarom gebeurt dat dan niet? Is het niet vreselijk dat we de oplossing kennen en dat er weinig of niets gebeurt. Wegens verzuiling in belangengroepen, individualisme, corruptie, welvaartsongelijkheid die leiden tot immobilisme en moedeloosheid. Maar zijn dat ook niet de oorzaken van armoede en oorlog waar we het hier zoveel over hebben?

Wat kunnen we doen als mens? Vaak hoor je mensen zeggen “het is toch al te ver gekomen” of “dat is niet te financieren”. Maar we kunnen toch al individueel beginnen en naar gezonde principes leven, zoals in de stad of dorp wonen, op een niet te grote oppervlakte. We kunnen in onze stad opkomen voor groen en verbinding met de natuur. En we kunnen stemmen op mensen die orde op zaken willen stellen.

En de politiciers? Die moeten wakker worden!!! De beleidsstructuren moeten aangepast worden waarbij de natuur minstens evenveel stem krijgt als de mens. Vergelijk het met de apartheid in Zuid-Afrika waarin de minderheid de meerderheid controleerde en teisterde: zo gedragen we ons als kleine minderheid ten opzichte van die mooie natuur met al die flora en fauna!

Het beleid moet aangepast worden zodat naast welvaart ook welzijn wordt nagestreefd. Welzijn mag geen hol woord blijven, zoals dat tot nu toe het geval was. En dat de mens de natuur in zijn nabijheid nodig heeft, is daarbij heel belangrijk!

Er moet een lange-termijn plan komen, een kader waaraan een sterke administratie zich kan optrekken.

Mensen, wordt wakker!!!

Politiekers, wordt wakker!!!

Kristo van Holsbeek

De Lier, 16 februari 2020

